

jeg anser det for galt, jeg vil, at der skal kæmpes o. f. v.; alt det kunde det ærede Medlem sige i 1877. Jeg finder det meget fornuftigt, at det ærede Medlem sagde det, eller, det vil jeg ikke sige, men jeg kan dog begribe det, men jeg kan ikke begribe, at det ærede Medlem kan blive ved at tale saaledes. Thi dertil hører, at man var bleven ved at handle saaledes, som det ærede Medlem, og jeg maa sige det, var dristigt nok til at markere i 1877—78, thi videre end til at markere kom det ærede Medlem ikke. Den, der i 1877—78 mente, at man skulde fortsætte Oppositionen paa den Maade, som det ærede Medlem dengang vilde, som var bleven valgt herpaa den 3die Januar, og som var bleven ved dermed herinde, har Lov til at disputere med mig, om jeg og mine Meningsfæller gif den rigtige Vej. Men den, der ikke har gjort Andet end i 1877—78, da der ikke var ringeste Udsigt til at sætte Noget igjennem for det ærede Medlem, at markere, som den 3die Januar kom herind med et Flertal, der var istand til at tage en Opposition op under en eller anden Form mod Regjeringen, og som kunde takke Befolkningen, som valgte dette Flertal, fordi den vilde have Modstand mod den Regjering, der da havde opløst for at udfordre, det ærede Medlem, der saa efter den Dag, han kom herind, opgav al Opposition, det ærede Medlem er ikke berettiget til overhovedet mere at tale med mig og mine Meningsfæller om Maaden at føre Opposition paa, thi dertil hører, at man selv har kunnet holde ud at gjøre Opposition paa en eller anden Maade i mere end et kort Dieblit. Naar vi skulle tale om, hvad der dengang skete, saa havde jeg bestemt, og det gjør jeg endnu ligeoverfor Enhver, at Hovedbetingelsen for en Opposition under de nuværende Forhold er — det har klart og tydeligt nok viist sig i vort Naboland — Udholdenhed, men ikke voldsomme Foranstaltninger. Det Allerværste, man kan gjøre, er det ene Dieblit at gjøre voldsomme Skridt til den ene Side og i det næste Dieblit at lade Alt falde sammen. Jeg siger dette nu, for engang at faae en Ende paa den vedvarende Diskussion om 1877—78, at, naar det ærede Medlem vil tale derom, viser jeg det tilbage, thi efter den Maade, han har stillet sig efter den 3die Januar, er han ikke berettiget til at tale til Nogen her i Salen om 1877—78. Endelig sagde det ærede Medlem, at han ved 2den Behandling af Hærloven ikke havde sagt, at han vilde staa ved, hvad han sagde, og naar jeg forlangte, at han skulde staa ved det, var det uberettiget, thi han havde netop ved 2den Behandling sagt, at han ikke vilde staa ved det. Efter denne gjentagne Erklæring, at det ærede Medlem ikke staa ved Noget af det Altsammen, hvad han har sagt ved 2den Behandling, er der endnu mere Grund for os til at være

meget varfom ligeoverfor det ærede Medlems Politikk paa Hærlovens Omraade og en Grund mere for os til at sørge for at forhindre den Fællesudvalgspolitik, det ærede Medlem driver.

Formanden (Krabbe): Da der nu er indtegnet 4 Talere, og der foreligger over 50 Udbringingsforslag til Afstemning og flere Begjæring om Navneopraab, anser jeg det for rimeligt her at standse Forhandlingerne.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Sværnets Ordning.
- 2) Spørgsmaal om Fremme af: Forespørgsel af Folkethingsmanden for Solhøi Amts 5te Valgkreds (S. Rasmussen) til Justitsministeren.

Mødet havet Kl. 4,40.

123. Møde.

Lorsdagen den 29de April Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Sværnets Ordning.

Forhandlingen gjenoptoges.